

[Margrete Auken]

Jeg beklager stadig væk, at jeg var forhindret, for det kunne da være, der var sket noget morsomt, hvis jeg havde haft mulighed for at være til stede den dag; det kan bare ikke være afgørende for, hvordan en lov ser ud.

Jeg vil godt sige til hr. Waldorff, at når vi stiller et alternativt forslag om miljøankenævnets sammensætning, er det ikke, fordi vi mener, at det er en overflødighed, selvfølgelig ikke. Vi så helst, at ankenævnet kom ud, men vi husker jo, at vi under havmiljølovens behandling fik et betænkingsbidrag ind, hvori vi i og for sig accepterede, at miljøankenævnet var der, under forudsætning af, at naturinteresserede fik en ligestillet placering med det, og vores alternative ændringsforslag går ud på at give denne ligestilling. Men jeg skal blankt indrømme, at jeg efter at være kommet til at arbejde grundigere med, hvordan miljøankenævnet fungerer, alligevel må være tilhænger af, at det først og fremmest ryger ud.

Jeg vil også gerne sige til hr. Waldorff, at jeg er blød over for ideen om ikke at stemme for ændringsforslag nr. 15, der handler om, at virksomheden skal fremlægge denne økonomiske dokumentation, og jeg synes, at hr. Waldorffs argument er rigtigt: at når der nu er tys-tys omkring tingene, hvorfra ved vi så, at de oplysninger, den lægger frem, er rigtige? Jeg tror nu nok alligevel, selv om det er inden for fnidderfnadderafdelingen, at det kan betyde en forbedring, at man en gang imellem kan tvinge virksomhederne til at lægge regnskaber frem. Den dokumentation, jeg havde om Superfos og amtsborgmester Tiedemann, viser i hvert fald, at man alt for let kommer om ved det ved bare at tro på det, når de ringer og siger, at det har de ikke råd til; o.k., siger man så, så skal I få lov til at blive fri.

Ministerens ord om, at vi skulle være glade for, at offentlighedsloven var blevet klargjort, fatter jeg simpelt hen ikke. Jeg betragter justitsministerens svar til os som noget nær en skandale og mener, at det er det, vi skal satse allermost på nu i den offentlige debat om, hvordan sagerne står: at offentlighedsloven igen bliver slatten. Hvis vi læser om behandlingen af miljøloven omkring 1978, var der nogle klare opstramninger, og nu får vi at vide her, at primitive økonomiske grunde kan hindre den offentlige retsbe-

skyttelse. Det er her, jeg mener – det er det helt tungtvejende sted i denne sag – at offentlighedsloven bliver en dårligere lov med ministerens svar, og jeg synes, det er sørgeligt, at miljøministeren ikke er klar over, hvor alvorligt et punkt det er i hele vores miljødebat, at man kan blive ved med at beskytte kommuner, amtskommuner og miljøministerium mod offentlig debat og kontrol. Jeg kan såmænd godt forstå, at ministeren ikke synes, det er så sjovt med alle de dumme spørgsmål og kloge spørgsmål og fordybelsen i, hvad der foregår, men jeg kan ikke forstå, at ministeren vil forsvare denne totale mangel på demokrati.

Miljøministeren (Erik Holst):

Til fru Margrete Auken. Det må skyldes en fejltagelse, når fru Margrete Auken siger, jeg skulle have besværet mig over, at hun ikke var til stede i udvalget, når jeg kom. Tværtimod: det ligger mig fjernt at besvære mig over fru Margrete Aukens fravær, jeg havde nær sagt tværtimod.

Må jeg så sige til allersidst, at jeg synes, det er meget, meget betænkeligt, når vi indbygger miljøorganisationerne med deres brede kontaktflade og giver dem klageret i loven, at der så ikke i højere grad er en opbakning fra SFs side. Jeg føler trang til – det sagde jeg også før – at takke mange af disse miljøorganisationer for deres indsats i mange år for nogle sager, som har været meget vanskelige at køre. Dette er en klar forbedring af loven, og det ville måske være bedre at erkende det end at tale om enten fnidderfnadder eller lignende, som fru Margrete Auken næsten altid gør, når det drejer sig om miljøspørgsmål. Jeg overlader gerne ordene til fru Margrete Auken selv.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Ja men jeg skal da gerne holde en festtale for miljøministeren i anledning af, at i hvert fald den del af løftet i forbindelse med havmiljøloven er blevet opfyldt, at miljøorganisationerne også har fået klageadgang. Men det er altså svært at holde virkelig trit med jubelen, når man ser, hvordan man i samme takt har forringet mulighederne for at komme til at klage. Jeg synes nok, at det vil være at putte miljøorganisationerne blå i øjnene,